

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De Eleuatione Sacram entorum 81

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

Responsio. Dominus omnes, qui ex discipulis suis eò vsque edocti & instructi erant, vt S. Cœnam salutariter percipere possent, ad sacrosanctum istud sacramentum assumpsit: in quo fortasse ad numerum quoque, quem Agnus Paschalis requirebat, respexit.

Ad Ianuarium Epistolâ 118. Præterea constat S. Cœnam apud veteres in maiori parte Ecclesiarum festis tantummodo diebus, aliisque ad publicas supplicationes peculiariter deputatis, celebrari solitam fuisse. Ad hæc, vt D. Augustinus testatur, hæc res liberę obseruationis est, ad eò vt in ea queuis Ecclesia ordinare, moderari, & instituere possit, quod populo suo ad ædificationem vtilissimum esse agnoscit.

Atque vti nam S. Cœna saltē istis dieb. vera pietate ac deuotione mentis celebraretur. Certè nostri muneris & officij fuit, irreligiosam istam, contumeliosam, & damnatâ S. Cœnę tractationē, quæ tam horribiliter inualuit, quātum in nobis erat, amouere, nostramque conscientiam alienis peccatis non grauare, quæ admodum Aduersarij faciunt. Qui potius permittūt vt ij qui in manifestis & excōmunicationū meritis flagitiis contra conscientiam herēt, quotidie missas & faciant & audiāt, ad crudele & horrendū tam sui ipsorū, quàm totius populi iudiciū, quā vel vnū aliquē abusum, quātūuis manifestū, & apertū fateri & corrigere velint. Dignetur Dominus Deus Ecclesiam suā ab eiusmodi hostib. regni sui liberare.

De Eleuatione.

CAP. LXXXI.

Rostremò meminerūt Eleuationis quoque Aduersarij, eamque dicunt esse de ratione sacrificij, quam & ratio nominis missæ requirat. Ad hæc vsitatam eam semper fuisse tam in Latinorum quam in Græcorum Ecclesia. Quantum ad sacrificium pertinet, sententiam suam postea se demonstraturos pollicentur: quò & nostram responsionem differemus.

Responsio. Quando dicūt Eleuationē sacramenti tã in Græcorū, quã Latinorū Ecclesia vsitatã fuisse, cōtinuò sibi ipsi cōtradiciunt proprio suo testimonio à Græcis sumpto, qui panē & calicē velatū solūmodo circumferunt, non autē eleuant, quę consuetudo longo iã tēpore in Ecclesia Latinorū durauit. Verūtamen est, quod vulgari Liturgia, quæ à Chrysostomo & Basilio adscribitur, Eleuationē præscripsit, sed tantummodo panis consecrati, non item calicis. Sanctus Dionysius autem, qui omnes actiones sacerdotis in hoc officio propriè ac diligēter cōmemorat, oblationis & ostensionis sacramentorū meminit, nō autē eleuationis, neq. panis neq. calicis. Porrò quātū ad Latinas Ecclesias attinet, temerè satis & audacter ab Aduersarijs factū est, quò d affirmarūt, Eleuationem in eis semper vsitatã fuisse: cuius tamē ne minima quidē indicia proferre possunt, sitq. manifestū, quod Ordo Carthusianorū necdū eam vsurpat vt alij, Cisterciensium verò iamprimum intra annos quinquaginta receperit, idq. hanc solam ob causam, vt ceteris se conformaret: non quòd ita fieri necesse esset, vel ab antiquis hoc modo obseruatum fuisset.

Verum

Verum pro humanis ordinationibus perpetuò certant Aduersarij, diuinas verò negligunt, ac prætermittunt. Ordinatio diuina est Domini nostri Iesu Christi, vt in qualibet S. Cœna panis simul & Calix omnibus præsentibus distribuatur. Hanc longo iam tempore totam interciderè passi sunt, easque doctrinas & ordinationes omnes quæ illam restituere cupiunt, manibus ac pedibus oppugnant: De Eleuatione verò, atque alijs id genus humanis figmentis acerrimè decertant.

Quæ certè meritò prætermittenda est, quòd populus faciliùs ab inueterato ac scandaloso errore, ad quem eleuatio mirum in modum confert, auerti possit. Falsò enim persuasus est populus, quasi sacerdos Christum Dominum nostrum Patri offerat pro omnibus qui sacramenta tantummodò spectant, & externa corporis prostratione & adoratione venerentur, vel alioquin largitione ac donis missarum se participes reddant, quomocunq; alioquin credant, viuant vel sacramenta percipiant. Communiter omnes filij huius mundi quantumuis in omnia peccata & scelera profligati & immerfi sint, quotidie tamen ad missam confluunt, cumque eleuatio fit, reuerenter in genua procumbunt & adorant: id quod frustra certè non faciunt, sed propterea quod hoc faciendo gratiam & auxilium à Deo se consecuturos sperant, quamuis vera ac fidei pœnitentia peccatorum penitus vacui sint, & de vera ac Christiana emendatione nullo modo cogitent: taceo, quod verum vsum sacramentorù ignorat, vel quicquã de eo solliciti sunt & inquirunt. Eiusmodi hominibus ad quid aliud Eleuatio vnà cum tota missa conducere potest, quàm vt eos in tali idololatrico cultu, superstitiosa ac falsa fiducia confirmet? Factum regis Ezechia, qui æneum serpentem, cum eo populus ad idolatriam abuteretur, demolitus est, præscriptum nobis est ad imitationem & exemplum. In Ecclesia Dei ad efficacem fidem in Christu edificationem instituenda & exercenda sunt omnia: amouenda & euitanda, quæcunq; ad finem promouendum nihil momenti habent.

Postremò ad comunè abusum missas sine cõmunicantibus faciendi defendendum, appendunt etiam illud Aduersarij, quòd Græci nostro tẽpore in missis suis populo solummodo dent panem non consecratum, sacramenta vera soli Diaconi altaris cum sacerdote percipiunt. Quare autem non potius etiam Liturgiam D. Chrysestomio adscriptam, & ab Erasmo Latinitate donatam, quàm paulò antè de eleuatione allegarunt: in qua præscribitur, *Ut diaconus populum ad vniuersi sacramenti cõmunionem inuitet?* Aliàs apud Græcos non minùs quàm apud Latinos multi graues & abominandi abusus inualuerunt, à quibus ad verum vsum deflectere conuenit, præceptum ab ipso Domino: humanas verò obseruationes & consuetudines non vltèrius adducere, quàm quatenus cum verbo Dei consentiant.

Haecenus de tribus his quæstionibus, Vtrum S. Cœna piè sine cõmunicantibus celebrari possit, An plures quàm vna Cœna in vna congregatione: ac demum vtrum reprehensibile sit, apud S. Cœnam comparere, sacramenta verò non percipere.